

[Forsvarsministeren.]

er den letteste Sag af Verden at skaffe sig den, naar man blot gaar til nogle militære. Ingen mere end de militære er i Stand til at sønderlemme et hvilken som helst Forslag, udarbejdet af hvem som helst. Men naar den eneste Mand, Venstre havde i 1922, erklærede, at vort Afrustningsforslag i teknisk Henseende staaer over det, Minister Søren Brorson fremsatte, tror jeg, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at vi hellere maa høre op med at spille sagkyndige herinde og gaa over til en anden Side af Sagen. Jeg tror, det vil være klogt for begge Parter.

Derefter talte det ærede Medlem om Forholdene ved vor Sydgrænse efter det tyske Valg og omtalte et Interview med mig, der havde staaet i et af Bladene, og paa Grundlag af hvilket det ærede Medlem mente at kunne konstatere et Modsætningsforhold mellem det Standpunkt; jeg der havde indtaget, og tidligere.

Jeg vil gerne, hvad dette Interview angaar, sige, at jeg udtrykkeligt — og det er ogsaa fremhævet — erklærede, at jeg ikke vilde udtale mig om, hvilke Følger det tyske Valg kunde faa, og allermindst om, hvilke Følger det kunde faa for vor Sydgrænse. Men jeg har sagt: hvis der ingen Fare var for Krig, hvis jeg var sikker paa, at der ikke i Fremtiden i overskuelig Tid vilde udbryde Krig, ja, saa vilde det militære Spørgsmaal for mig blive langt, langt mindre, end det er i Dag; saa var det kun et Spørgsmaal om Penge.

Men derimod har vi i Dag en Militærordning, som ikke en eneste i denne Sal vover at staa op og kalde forsvarlig. Tværtimod, det er en ganske uforsvarlig Ordning. Jeg tror, vi tør sige, at skulde Verden paa ny komme i Brand, skulde vore Omgivelser blive Interesseomraade, var det frygteligste af alt, at vi havde en Militærordning, der var præget af Halvhed, af Umulighed. Derfor har jeg erklæret, at det haster dobbelt med at faa en Ordning, der ikke giver sig ud for nere, end den er.

Derimod sagde jeg til det paagældende Blad, og det er ogsaa fremhævet, at jeg ikke var i Stand til at udtale mig om, hvilke Følger det tyske Valg kan faa. Indadtil, i Tyskland, kan dette Valg fremkalde adskillig Fortræd. Det gaar jo saaledes, at naar Tvillingebrødrene, de yderlig-gaaende Højremænd og Kommunisterne, bliver stærkere, saa bliver der Uro og Forvirring overalt, hvor de to Parter har noget at sige. Det er en gammel Erfaringsætning, og selvfølgelig slog det ikke fejl.

Overalt, hvor de to Parter, Konservative og Kommuniste, kommer til, er der Udsigt til indre Uro.

Vi har jo Eksempler i Tyskland. Det er jo saaledes, at de yderlig-gaaende Konservative der (*Afbrydelse*: Det er ikke Konservative!)... de er med til at lave Uroen. — Ja, jeg kan godt se, at det generer de Herrer i høj Grad, de er jo ellers saa ængstelige for Afbrydelser, men de er ikke bange for at afbryde selv — ja, den højtærede Viceformand, som ellers aldrig holder af Afbrydelser, føler sig i den Grad truffet, at han tillader det.

Altsaa, jeg er klar over, at det indadtil kan faa Betydning. Jeg er ogsaa klar over, at hvis vi Europa over faar en Række konservativ Sejre, vil det være et Ufredens Varsel, for det betyder Konservatismen over hele Verden. Naar man nu ryster paa Hovedet blandt de Konservative, maa jeg saa gøre opmærksom paa en Udtalelse, der er faldet fra denne Plads af en god konservativ Mand, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, da han en Gang talte om, hvad der var Uro- og Ufredsvarsler. Han sagde: En Sky paa Fredens Himmel er det ubetinget, at de Konservative i England sejrede og fik det første Ministerium Mac Donald fjernet. En bedre Forklaring paa, hvad de Konservative betyder, kunde vi ikke faa. Det var af en af deres egne.

Disse Udtalelser har jeg villet fremføre, men i øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke frygter for Forholdene ved vor Sydgrænse, ingenlunde. Dette, at Ufornuften blev hugget til Side i 1920, dette, at vi da fik en Sindelagsgrænse fastsat, gør, at jeg føler mig tryk for, at selv om der kommer indre Brydninger, saa ligger vor Sydgrænse rolig og uberørt, det føler jeg mig overbevist om. Jeg skal senere komme tilbage til, at selv om vi ikke med Henblik paa de tyske Valg føler Ængstelse i saa Henseende, saa maa vi selvfølgelig stedse være forberedt paa, hvis der kommer Bander, irregulære Tropper, da at kunne møde noget saadant. Det har jeg heller aldrig bestridt, det er netop Opgaven med det Vagtværn, jeg stiller Forslag om, at vi paa den Maade skal være i Stand til at bevogte Grænsen og Kysterne.

Konservative Sejre betyder Ved til Baalet til den nye Verdensbrand — socialdemokratiske Sejre betyder Fred. Hvis Socialdemokratiet i Tyskland havde hjembragt en stor Sejr ved det sidste Valg, vilde selv danske Konservative have erklæret, at det var et Lyspunkt paa Fredshimlen. Ingen vilde bestride det. De gode Venstremænd, der nu er saa glade, vilde med deres Landmænd have sagt: Den Ufred, vi har, fordi